

както на голѣмцы-ты по градове-ты, така и на наши-ты безо-
члявы и надуты селски кметове, кои-то още по-глѣбоко
забатачватъ въ каль-тѣ сиромашкій народъ, на мѣсто да го
извлечить навѣнь, както що сѫ и дѣлжни. Па ако тія кля-
твици ся отчаяйтъ, та земать да лѣжїтъ, краджть, или и да
убиватъ, то тогыва вѣче явно быватъ загубени. Или кога на-
пушнѣтъ рождены-ты си дѣтца, та си грыжитъ повече-то за
добытъка си, а главатари-ти ся смѣжть, паниай-много имъ ся
радватъ на това, то това не е ли зачяло напѣкло-то? И пове-
че-то отъ наши-ты селяны не сѫ ли ся обѣрнѣли на добы-
тъкъ, несрѣшенъ, нечистъ, оплесканъ и глупавъ? И тиа
селяне отъ сиромашкій-тѣ си не сѫ ли по-долни и отъ добы-
тъкъ, като сѫ станжли мѣрзеливи, крадливи, удуминци,
убинци и прѣдадени само на едно Ѣдене и пукницѣ?

Славка на това му отговори: И нашій-ть старый учитель
си зѣ заплатж-тѣ отъ пукницѣ-тѣ. Пѣ-онжѣ нощь ка-
то си идяль піанъ отъ крѣчмѣ-тѣ по край рѣкѣ-тѣ, цамбу-
рисаль ся въ неї, и ся удавилъ. Вчера заранъ го нашли, и
днесъ го погребохъ. Добрѣ че нѣма женж и дѣтца.

Тоза извѣстіе малко посмѣти Бояна. Той ж попыта
още за едно и друго. Отъ лице-то му ся виждаше, че раз-
мысливаше за вѣцо важно, и въ това замысленъ отиде у
дома си. Славка не можя да осѣти, що му хрумнѣ на умъ
тъй брѣжѣ, нѣ другж-тѣ Недѣлѣ разбра.

Въ туй врѣмѧ слѣдъ чѣрквѣ община-та ся сѣбра, защо-
то трѣбвало да хванжтъ учитель. И Боянъ отиде на об-
щинѣ-тѣ.

Славка бѣше ся исправила на странж при жены-ты и
момы-ты. Тя ся бояше много, да не бы Боянъ да говори
вѣцо, кое-то да не одобрять селяне; за това ся помоли на
башж си, да спрѣ Бояна, ако ся распали. И така бояджий-
ть Стойко застана близу до Бояна.

Првый-ть кметъ Драганъ отвори прикаскѣ на общинѣ-
тѣ съ тиа думы: „Сега като останахмы безъ учитель, и защо-
то тая служба е мѣчна, а пакъ ные нѣмамы силж за повѣче да
плащамы, като ся плашать 600 гроша; то за голѣмѣ нашї
честъ има единъ доста врѣденъ човѣкъ, кой-то иска да по-
емиене това званіе. Той е нашій-ть шивачъ, Раде, кому-то и
 занаятъ-ть яко не работи, па и отъ женинѣ ми странж ся
пада малко и рода, та е добѣръ за тѣлѣ работж.